

HET GERECHTSHOF

Tot voor de bouw van dit gerechtgebouw vond Vrouwe Justitia een schamel onderkomen in enkele panden in de Witte Nonnenstraat ; te situeren waar nu de Stedelijke Discotheek en de woning van de huisbewaarder van het Feest- en Kultuurpaleis zijn

De terreinen waar dit gerechtsgebouw opgetrokken werd, dienden voordien als "gasgesticht". In 1924 werd deze fabriek definitief buiten dienst gesteld omdat vanaf dan werd gas geproduceerd in een nieuwe vestiging langs het Kanaal Brugge-Oostende. Alleen de dienstgebouwen van deze fabriek, gelegen in de Kan. Dr. L. Colenstraat bleven bewaard. Ze fungeren nu als Familiekundig Documentatiecentrum.

In 1935-1936 werd voor de bouw van dit gerechtshof een nationale wedstrijd uitgeschreven.

De overheid had aanvankelijk nog een realisatie in neoklassieke stijl voor ogen, compleet met driehoeksfronton. Ook het originele bouwprogramma getuigde van een merkwaardige zin voor het combineren en opeenstapelen van functies : de stadsbibliotheek, het museum, het archief en de handelskamer waren allemaal in het originele bouwprogramma opgenomen.

Ten slotte werd het bouwprogramma beperkt tot enkel het gerechtshof.

De opdracht werd toegewezen aan de Oostendse architecten SMIS, VAN COILLIE en VAN LAERE. Hun gezamenlijke concept sloot niet (zozeer) aan bij de lineaire en blokkige bouwstijl van die tijd (gekend als "nieuwe zakelijkheid"), noch was het een uitvloeisel van het art-déco.

De decoratie binnenin is zakelijk en sober, uitgevoerd in natuursteen. De trap naar de verdieping is voorzien van

een enorm venster dat licht in de inkomhal en de traphal brengt. Blikvanger moest hier een brandglasraam van Cor Westerduin (1901-1980) worden. Het brandglasraam werd voltooid, maar wegens oorlogsomstandigheden nooit geplaatst. De onderdelen werden opgeslagen in de kelders van het gerechtshof, waar er nu nog restanten van te vinden zijn.

Toen in het begin van de Tweede Wereldoorlog het Stadhuis op het Wapenplein uitbrandde ten gevolge van Duitse bombardementen, ging het Gerechtshof fungeren als noodstadhuis. Dit zou zo blijven tot in 1960, toen de stadsdiensten het nieuwe stadhuis aan de Leopold II-laan in gebruik namen.

Norbert HOSTYN, conservator

Lit.:

Norbert HOSTYN, Silvain Smis, in : De Plate, 1991/118-120
Norbert HOSTYN, Cor Westerduin, in : Lexicon van Westvlaamse beeldende kunstenaars, 1, Brugge, 1992, p. 140.

6. 1. 1968

6. 1. 1968